

Det, vi er fælles om, er ikke demokratiet, for i demokratiet er der også kommunister og sågar nazister. Nej, det, vi er fælles om, er Norge.

Derfor er det min opfattelse, at monarken er nævnt allerførst i vores grundlov, fordi den folkelige sammenhængskraft, som demokratiet ikke er herre over, men tjener for, netop symboliserer monarken.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er jeg ikke enig i. Jeg mener, det netop er demokratiet, vi er fælles om, og jeg vil gerne udtrykke meget tydeligt, at demokratiet også omfatter hr. Jesper Langballe.

Der er meget få af de af hr. Jesper Langballes ytringer, som jeg har hørt – og jeg har hørt mange – som jeg har været enig i. Men jeg vil slås til sidste bloddråbe for hans ret til at fremføre dem. Hvis han i øvrigt ikke krænker dansk lovgivning, skal han have lov til det, ligesom Jyllands-Posten skal have ret til at sige, hvad den mener, men samtidig skal vi andre selvfølgelig have lov til at imødegå deres meninger.

Det er derfor, at rammen om hele vores liv i Danmark er, at vi er et demokrati og en retsstat. Vi er et demokrati, vi er en retsstat, og uanset om man er kongetro eller ikke er kongetro, og uanset om man har den ene religion eller den anden religion, er det det, vi er fælles om i Danmark, og det er det, jeg synes skal udtrykkes i forfatningen. Det er det signal, der er brug for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Lad mig begynde med at røbe, at vi siger ja til dette lovforslag om ændring af tronfølgeloven, og lad mig fortsætte med at meddele, at vi gør det helhjertet – ikke blot fordi vi har for øje, at der i Danmark gennem historien har været kvindelige regenter, der har været blandt de ypperste i vor lange kongerække, lige fra Margrete I, som samlede Norden i senmiddelalderen og var ved at bringe de slesvigske forhold i orden, da hun desværre døde alt for tidligt, til vor nuværende dronning, Margrethe II, som har formået at placere kongedømmet fornemt og solidt i sit folk.

Vi siger også stort og helhjertet ja, fordi denne lovændring forsvare grundloven. Det er en rigtig og selvfølgelig lovændring, og det er også en

klog handling af regeringen at fremsætte den i en situation, hvor politiske kandestøbere drømmer om at bruge tronfølgeloven som et brækjern i angrebet på vores grundlov.

Jeg skal ikke gøre nogen hemmelighed af, at da jeg første gang hørte om forslaget, fandt jeg det overflødigt. Jeg er ikke tilhænger af nogen abstrakt lighed, men jeg er heller ikke tilhænger af en abstrakt ulighed, for jeg siger som et kristent menneske: Loven er til for menneskets skyld, mennesket er ikke til for lovens skyld – en nøgtern rimelighedsbetragtning, en praktisk og relativ vurdering, men netop fordi det er en praktisk og relativ vurdering, kan jeg uden betænkelighed sige ja til dette lovforslag, fordi der er gode grunde til at fremsætte det i den nuværende situation.

Tillige er der i den samme situation grund til at understrege, at i dansk og nordisk tradition har der altid været respekt for kvinden og i den forstand også ligestilling mellem mand og kvinde. For os er det ukendt at betragte kvinden som et andenrangsmenneske, og i den kultur, der har været herskende i Danmark og det øvrige Norden i tusind år, har det været en indlysende og grundfæstet opfattelse, at selv om mænd og kvinder har udført forskellige opgaver, har de været ligeværdige personer.

Kl. 15.00

Jeg tænker f.eks. på de islandske sagaer, hvor Njals hustru, Bergthora, så vist ikke var sin mand underlegen, eller hvor Gunnar fra Lidarendes hustru Hallgerd er et billede på den selvstændige og oppositionelle kvinde. Jeg tænker på Jyske Lovs nøgterne og udogmatiske tale om mandens og kvindens stilling i forholdet og til hinanden, og jeg konstaterer, at i Danmark har der aldrig været kvindeundertrykkelse, sådan som det er tilfældet i andre kulturer, der ud fra en lovreligiøs dogmatik betragter kvinden som et andenrangsvæsen.

I denne nøgterne, skønsomme sammenhæng siger vi naturligvis ja til at lade prinsessen komme før prinsen og finder, at det i grunden understreger det fællesskab, det smukke fællesskab, mellem mand og kvinde, ung og gammel, som hedder Danmark.

Lad mig tilføje: Det er ingen hemmelighed, at oppositionen til venstre her i salen har drømt søde drømme om at kunne bruge tronfølgeloven til at maltraktere grundloven. Ved den forrige grundlovsændring i 1953 var tronfølgeloven som bekendt en væsentlig årsag til, at grundlovsændringen blev vedtaget, og venstrefløjens